

El PSC vol afegir idees a la gestió

ORD PLAY

Raimon Obiols.

La crisi política en general a Europa, però especialment a Catalunya, on ha ficat els partits catalans en una mena de procés d'autoanàlisi més o menys virulent. ERC es replanteja estratègies i lideratges, com també ho fa CiU. Fins i tot Ciutadans - Partit de la Ciutadania, travessa ja una de les primeres crisis d'identitat. Doncs, bé al PSC, tot i trobar-se en un dels millors moments de la història, amb una hegemonia política total, com a primera força en el poder municipal, amb la presidència de la Generalitat de Catalunya a les mans, la participació al govern espanyol del PSOE, i amb una estructura de partit sense fissures internes, comencen a detectar no sols una dificultat creixent d'ocupar nous espais polítics, sinó un cert retrocés.

“Si no renovem el discurs, si no ens espavilem, no hi ha futur.” Ho deia un dels impulsors del la Convenció pel Futur, un espai que sectors propers

Convenció pel Futur és el nom de la iniciativa que sectors afins al PSC han engegat per a repensar les estratègies i les propostes del catalanisme i el socialisme. Entre els impulsors hi ha Raimon Obiols i el conseller d'Economia, Antoni Castells, juntament amb més persones que, a tall individual, volen renovar la ideologia del partit que té més poder institucional a Catalunya.

al PSC volen obrir per a renovar i repensar políticament el socialisme i el catalanisme. Els socialistes catalans, a les passades eleccions municipals, tot i ampliar el poder institucional, van perdre més de 184.000 vots respecte a 2003. També a les eleccions al Parlament de Catalunya van perdre suport

electoral. De manera que es pot parlar d'una certa tendència a la baixa, tot i que, fins ara, no els ha perjudicat el pes institucional —més aviat al contrari, gràcies a la política d'aliances postelectorals.

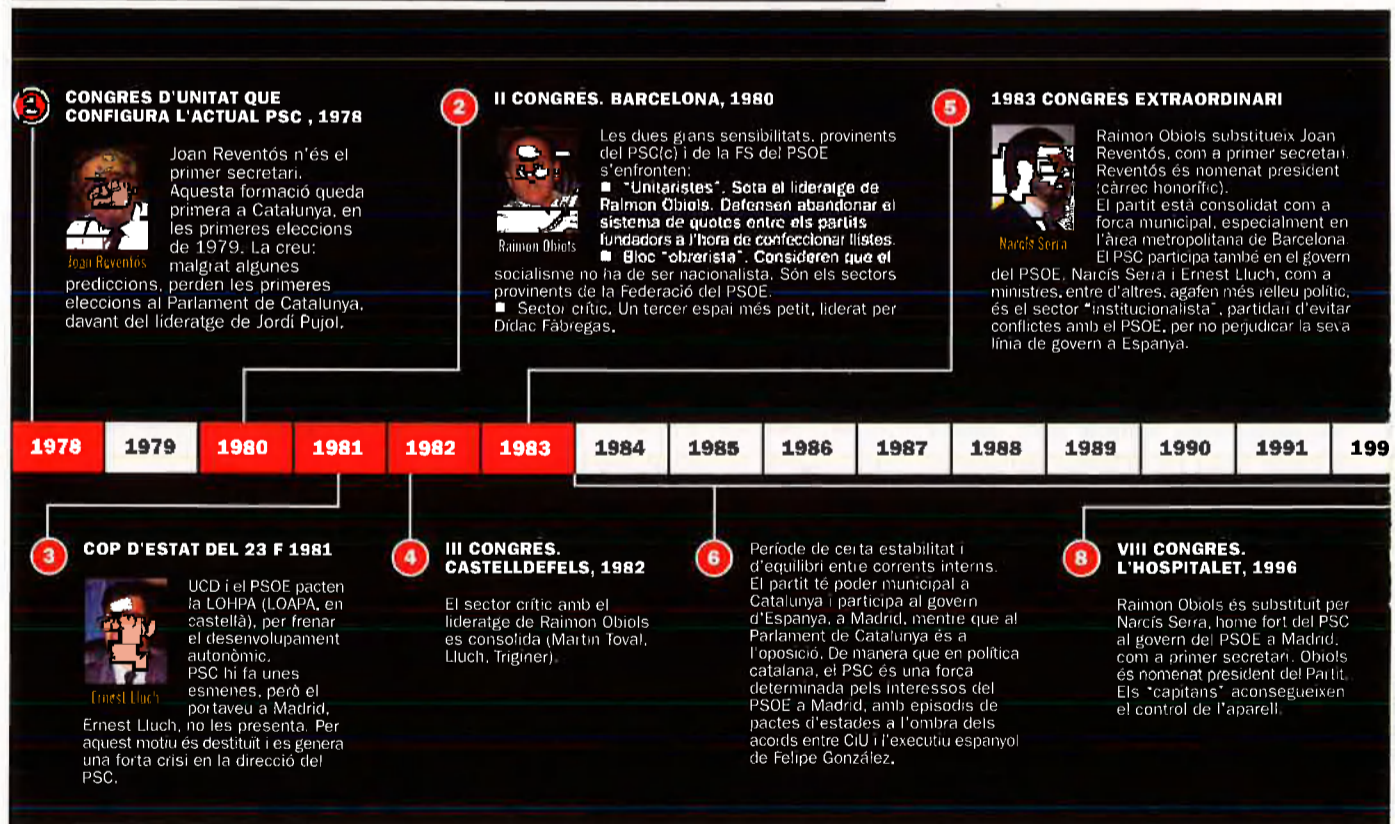
Per tant, malgrat el bon moment, comença a haver-hi un cert neguit

entre amplis sectors del PSC. I, per no *morir d'èxit*, diversos àmbits de l'espai socialista han coincidit en el temps a fer aquesta reflexió i s'han posat en funcionament mecanismes per a encarar un regeneració ideològica. El més destacable, però no l'únic, fa els seus primers passos aquest dijous, 12 de juliol, amb la primera jornada de treball. La Convenció pel Futur pretén, durant un any i mig, reflexionar sobre la renovació del discurs polític del socialisme i del catalanisme del segle XXI. La iniciativa es va gestar a la plataforma Nou Cicle, que recull la tradició *obiolista* del PSC, que tradicionalment s'han identificat com el

sector catalanista del partit. Fruit de diverses reflexions, aquesta plataforma va considerar oportú de proposar aquest espai de debat que finalment ha estat obert a més sectors polítics i socials als quals pugui interessar aquest debat. De fet, els impulsors del fòrum insisteixen a remarcar que la Convenció és dels qui hi participin. És a dir, es tracta d'una participació personal i no en representació de col·lectius. Aquest funcionament té dos avantatges per al mateix èxit de la iniciativa. Primer, tal com expressen els impulsors, facilita la llibertat dels participants a l'hora de proposar reflexions polítiques que puguin anar més enllà de les pròpies

organitzacions i col·lectius als quals pertanyin. Però, al marge, també és un element tranquil·litzador per a la direcció del PSC, perquè la participació hi és oberta i, per tant, no es troba davant d'un embrió de corrent intern d'opinió. Entre els impulsors d'aquest debat es destaquen l'eurodiputat del PSC, i líder històric de la formació, Raimon Obiols, i el conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Antoni Castells. A la presentació de la Convenció davant la premsa també hi van assistir l'eurodiputada socialista Maria Badia i els diputats del grup del PSC-CpC del Parlament de Catalunya Daniel Font, Pia Bosch i Antoni Comín, a més de l'ex-militant del PSUC Manuel Gómez Acosta, un dels impulsors de la plataforma Montilla President, juntament amb l'ex-diputat d'ICV i ex-dirigent de CCOO José Luis López Bulla, que també dona suport a la Convenció.

Idees que il·luminin la gestió. La iniciativa es proposa d'obrir el debat sobre tres grans punts: la renovació del socialisme, i de l'esquerra en general, la del catalanisme –noves fórmules d'autogovern, la relació amb

La iniciativa vol obrir el debat sobre tres grans punts: la renovació del socialisme, la del catalanisme i la regeneració política

Espanya i amb Europa-, i un tercer eix que pretengui la regeneració política, per superar la desconexió entre cosa pública i societat. De moment s'han definit al voltant d'aquests eixos més d'una trentena d'àmbits temàtics, que es poden anar ampliant i modificant a mesura que avanci el procés de debat.

Sigui com sigui, els impulsors, en aquest cas per boca de Raimon Obiols, han deixat clar que no pretenen guanyar posicions amb vista al proper congrés del PSC de l'any vinent: "No ens interessa la lluita pel poder, sinó el debat de les idees", va dir Obiols en la presentació de la Convenció. Per la seva banda, el conseller Castells va afirmar que l'objectiu és poder aportar noves idees al socialisme català per a liderar els canvis de futur que es plantegin, des d'un compromís amb "la realitat nacional i l'autogovern de Catalunya". Antoni Comín, en una de les intervencions davant la premsa, va

expressar la necessitat del debat i la reflexió per "posar llum sobre els fets" i per afavorir unes idees noves "que il·lusionin la gestió amb un horitzó".

Debat en paral·lel. Aquesta necessitat d'il·luminar la gestió també s'ha detectat al PSC. Hi ha enquestes que comencen a detectar que la grapa electoral del president Montilla ha de ser reforçada i que la política basada en la gestió necessita un suport ideològic. Per això, des de fa mesos la direcció del PSC ja va posar formar diversos grups de treball per a analitzar i reflexionar sobre les noves necessitats polítiques de la formació. Aquests debats més interns seran paral·lels als treballs de la Convenció i serviran de base per al proper congrés del PSC. Malgrat ser paral·lels, tant els impulsors com la direcció del partit deixen clar que no són vasos comunicats. De fet, la Convenció pel Futur ha informat

puntualment la direcció del PSC sobre els seus plantejaments i la direcció del partit, per mitjà d'una carta del vice-secretari i portaveu, Miquel Içeta, ha invitat la militància del PSC a participar activament en la convenció. Per tant, l'executiva dels socialistes catalans ha donat el vist-i-plau a la iniciativa. La direcció del PSC la veu com un element més de debat que pot aportar idees a una formació molt imbricada en la gestió política de curt termini, per l'hegemonia institucional de què disposa.

Un cicle històric. A la Convenció pel Futur es retroben sectors del PSC que anys enrere havien estat enfrontats. Hi ha qui ha interpretat que els sectors *obiolistes* tornen a aparèixer a l'escena política per a reivindicar un tomb catalanista a l'actual direcció del partit. Però de moment no sembla que les coses vagin per aquí. Primer, per la mateixa voluntat dels impulsors de la Convenció. I, en segon lloc, perquè els antics corrents històrics del PSC són pràcticament desdibuixats del tot.

Sí que és cert que en aquest procés de replantejaments i de reflexió coincideixen persones que procedeixen de

El president Montilla amb el conseller Castells.

corrents interns que fa uns anys es van disputar el lideratge de la formació. A grans trets, es podria simplificar en el fet que el lideratge del PSC avui prové del triomf del sector conegut com el dels *capitans* –la nova generació de quadres territorials i càrrecs municipals, especialment de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb una organització molt orgànica– davant del dels *obiolistes* –els seguidors del dirigent històric Raimon Obiols.

De manera que a partir del triomf dels anomenats *capitans*, el PSC ha anat construint una estructura molt orgànica i basada en la gestió de les quotes de poder polític creixents a les quals ha anat accedint. És així com el dia a dia de la gestió, pràcticament ha anat esdevenint la ideologia mateixa. Fins al punt que el president de la

Generalitat, i líder del PSC, ha acabat convertint aquesta gestió diària en el principal actiu de l'executiu català –com a contrapunt, també és cert, de la inestabilitat permanent de l'anterior govern tripartit. Però al PSC es veu clar que per atreure votant jove –una de les principals dificultats dels socialistes catalans– o incorporar nous sectors socials, cal començar a renovar conceptes i fórmules. I és en aquesta necessitat on, d'alguna manera es tanca el cicle: els *hereus* dels capitans –expressió que la majoria de l'actual direcció d'avui no comparteix– i els reductes de l'*obiolisme* es retroben per a *renovar* les seves posicions polítiques. Precisament, l'intent de Raimon Obiols de proposar una *renovació* del socialisme català i espanyol va ser un dels motius que va precipitar-ne la

caiguda del lideratge del PSC, per la por dels sectors del partit implicats en el govern de Felipe González que deixés en un mal pas l'executiu del PSOE.

Avui, a diferència de llavors, l'*obiolisme* no té pes en la direcció del partit, que és homogènia i sense esclatxes orgàniques. Tampoc no hi ha uns quadres de pes implicats directament amb la governabilitat del govern del PSOE, com ho eren llavors Narcís Serra o Ernest Lluch.

Els components del debat, doncs, són força semblants, però les dosis dels ingredients molt diferents. Tant, que avui, de moment, remen en la mateixa direcció, per mirar d'acolorir amb idees la gestió incolora del dia a dia.

Enric Rimbau